

AARON

1. Typ ojca klasy kapłańskiej (Kpł 1,5) „domu Aarona” (Ps 118,3), kształtował się przez długie wieki. Zgodnie ze starożytną tradycją Aaron, „lewita” (Wj 4,14), brat Miriam (Wj 15,20), jest heroldem *Mojżesza wobec Izraelitów (Wj 4,27-31), a nawet wobec faraona (Wj 5,1-5). Podtrzymuje ramiona brata w bitwie z Amalecytami (Wj 17,10-13), towarzyszy mu na Synaju (Wj 19,24), gdzie zostaje dopuszczony do *,„widzenia Boga” (Wj 24,10-11). Pamięć o nim nie jest pozbawiona cieni. Cięży na nim wielka odpowiedzialność za sprawę złotego cielca (Wj 32) por. (Dz 7,40) i za bunt przeciw Mojżeszowi (Lb 12,1-15).

Później, w tradycji kapłańskiej, Aaron staje się autorytetem w sprawach religijnych. Jest to prawdopodobnie echo konfliktów, które nękały rodziny *kapłańskie w okresie drugiej świątyni. Aaron jest przedstawiony jako ten, od którego pochodzi nazwa klasy „synów Aarona” (Wj 28,1) por. (Łk 1,5). *Namaszczony na arcykapłana (Wj 29,1-30) nosi arcykapłańskie odzienie i wykonuje czynności związane z tym urzędem (Wj 39,1-31). Bóg potwierdził ten przywilej poprzez wydarzenia związane z sądem nad buntownikami (Lb 16) oraz przez cud kwitnącej laski (Lb 17,16-26), odtąd przechowywanej w arce (Hbr 9,4). Teraz zostaje przyłączony do swego brata Mojżesza i towarzyszy mu w chwili nadania przykazań (Wj 9,8-10); (Wj 12,1...) bądź też kiedy lud wyraża swoje niezadowolenie (Wj 16,2); (Lb 16,3). Towarzyszy Mojżeszowi we wspólnym *niedowiarstwie w Meriba (Lb 20,1-21) i dzieli jego los, który każe mu umrzeć przed wejściem do Ziemi Obiecanej (Lb 20,22-29). Aaron pozostaje na zawsze w pełnym tego słowa znaczeniu arcykapłanem (Syr 45,6-22), przedziwnym orędownikiem, który odwraca gniew Boży (Mdr 18,20-25). Wreszcie esseńczycy z czasów Jezusa oczekiwali nie tylko *Mesjasza króla, syna Dawidowego, ale przede wszystkim Mesjasza Aaronowego, *Mesjasza — najwyższego kapłana.

2. W Nowym Testamencie jedynie List do Hebrajczyków mówi o Aaronie. Podkreśla on dwa aspekty tej niezwyklej postaci. Chrystus nie przywłaszczył sobie funkcji arcykapłana współczującego (Hbr 5,2), ale „jak Aaron został powołany przez Boga” (Hbr 5,4); por. (Wj 28,1); (Lb 18,1)). Z drugiej jednak strony kapłaństwo Aarona, przekazywane dziedzicznie, nie zapowiada kapłaństwa Chrystusowego w przeciwieństwie do kapłaństwa Melchizedeka, którego genealogia jest nieznana (Hbr 7,3). (Hbr 7,15-21). Wreszcie kapłaństwo Aarona nie może przypisać sobie tej *doskonałości, jaka cechuje kapłaństwo Chrystusa (Hbr 7,11); (Hbr 7,23); (Hbr 7,27).